

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 632/2022
12.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Миролуба Томића, Невенке Важић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Угљеше Бијељца, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Горана Карадаревића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К-103/21 од 10.12.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-178/22 од 23.03.2022. године, на седници већа одржаној дана 12.07.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Угљеше Бијељца, адвоката Горана Карадаревића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К-103/21 од 10.12.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-178/22 од 23.03.2022. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К-103/21 од 10.12.2021. године, окривљени Угљеша Бијељца оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 5 година и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци и новчана казна у износу од 30.000,00 динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 година и изречена му је новчана казна у износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року новчану казну не плати иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. У изречену казну затвора окривљеном се урачунава време проведено у притвору од 15.03.2021. године па на даље, и сходно члану 246. став 8. Кривичног законика, од истог је одузета опојна дрога хероин у укупној нето количини од 15,32 грама нето масе, упакована на начин прецизно наведен

у изреци првостепене пресуде. Од окривљеног је сходно члану 348. став 6. Кривичног законика одузета ручна бомба „М-75“, карактеристика наведених у изреци првостепене пресуде и обавезан је да сноси трошкове кривичног поступка те плати Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду износ од 84.706,00 динара (15.086,00 динара на име извршеног судско-психијатријског вештачења, 47.700,00 динара на име физичко-хемијског вештачења, 21.120,00 динара на име ДНК вештачења, 800,00 динара на име довођења из Окружног затвора у Новом Саду) у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, као и трошкове Вишем суду у Новом Саду на име довођења из Окружног затвора у Новом Саду чија ће висина бити одређена посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-178/22 од 23.03.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, окривљеног Угљеше Бијељца и његовог браниоца и пресуда Вишег суда у Новом Саду К-103/21 од 10.12.2021. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Горан Карадаревић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновни поступак и одлучивање првостепеном суду или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за дела за која је оглашен кривим.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а у преосталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуда заснива на доказима на којима се не може заснивати. Као незаконите доказе бранилац је означио записник о претресању стана и потврду о привремено одузетим предметима, као и остале доказе који су произашли из незаконите радње претресања куће, на адреси где окривљени станује. О незаконитости овог доказа говори чињеница да упркос наредби коју је донео Основни суд у Бачкој Паланци Кппр-16/21 од 15.03.2021. године, да се изврши претрес стана и других просторија у ..., чији је држалац окривљени Угљеша Бијељцац, полиција истог дана врши претрес на адреси пребивалишта окривљеног, а не на адреси на коју гласи наредба, којим поступањем полиције у фази предистражног поступка су прекршене одредбе Устава и Законика о кривичном

поступку и учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Наиме, стоји чињеница да је наредбом судије за претходни поступак Основног суда у Бачкој Паланци Кппр-16/21 од 15.03.2021. године у ставу првом наређено претресање стана и других просторија у ..., чији је држалац Угљеша Бјељац, и које исти користи, са пребивалиштем у ..., улица ... број .. . Међутим, из списка предмета произилази да се Основни јавни тужилац у Бачкој Паланци актом КТР. 105/21 од 15.03.2021. године обратио суду са захтевом за претресање стана и других просторија у ..., улица ... број .., чији је држалац Угљеша Бијељац, а ради издавања наредбе за претресање стана и других просторија у циљу прибављања доказа за вођење кривичног поступка. На истој адреси коју је јавни тужилац определио у свом предлогу извршено је претресање и сачињен је записник о претресању стана и других просторија дана 15.03.2021. године. Самим тим што је у првом ставу образложења предметне наредбе судија за претходни поступак Основног суда у Бачкој Паланци прихватио да је основан предлог јавног тужиоца за претресање стана и других просторија у Бачкој Паланци, улици ... и да је такав захтев усвојен и предметна наредба донета, то је навођење места „...“ у изреци наредбе као места претресања очигледна техничка грешка приликом сачињавања наредбе, како је то правилно навео првостепени суд у образложењу пресуде, па се у том смислу не може рећи да су побијане пресуде донете на основу незаконитог доказа, јер оваква неправилност не чини наредбу за претресање незаконитим доказом, као ни записник о претресању и остале доказе произашле из ове наредбе.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац је указао да је побијаним пресудама учињена и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП који представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања ове повреде бранилац наводи да ни један од сведока претреса није видео одакле је полицијски службеник извукао спорну торбицу у којој је пронађена опојна дрога, те је спорно ко је и где пронашао опојну дрогу, да сведок АА није потписао записник о претресању, да није утврђено заправо чија је опојна дрога, с обзиром да је двориште простор који заједнички користе окривљени и његова супруга, бака и подстанар који живи у другом објекту, да се место где је пронађена опојна дрога не може довести у вези са окривљеним, ДНК вештачење није обављено, а из налаза и мишљења вештака биолошке струке утврђено је да на предметима нису пронађени трагови који припадају окривљеном. Оваквим наводима бранилац фактички полемише са утврђеним чињеничним стањем, оспорава чињеничне закључке суда дате у образложењу пресуде и оцену доказа, те даје сопствену оцену изведених доказа, на који начин правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП).

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења

овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**